

Як плакала чайка під сонця промінням
Як гралось проміння на смілім крилі
І тоне повітря у просторі синім
Заплутуєсь вітер у жовтім брилі

Приємно дивитись на піни каскади
На пильність в далекім тумані бризок
І знов відчувати скелястість огради
Далекий гудок.

27. IV. 1915. Владивосток

[З циклу «Осінь рана», 1915–1916.](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990.](#)